

PROP DE VOSALTRES

Resar per la unitat dels cristians

Des de fa molts anys els cristians demanem a Déu que ens concedeixi el do de la unitat. Ho fem de forma ordinària durant tot l'any, però hi insistim d'una manera especial en la Setmana d'Oració per la Unitat dels Cristians, acceptada per totes les Esglésies.

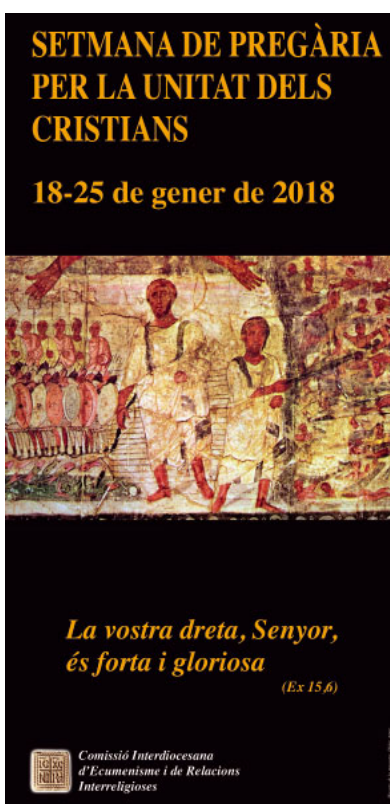
En l'hemisferi nord aquesta Setmana se celebra tradicionalment del 18 al 25 de gener. Aquestes dates les va proposar l'any 1908 Paul Watson, per cobrir el període entre la festa de Sant Pere i la de Sant Pau, que tenen un profund significat eclesial. En l'hemisferi sud on el mes de gener és temps de vacances d'estiu, les Esglésies habitualment adopten unes altres dates per celebrar aquesta Setmana d'Oració, al voltant de la festa de Pentecosta.

Cada any es proposa un lema que unifica els diferents aspectes de l'activitat i els motius especials de l'oració. Generalment és una frase bíblica o la recomanació de llegir tot un pasatge del text sagrat.

El d'aquesta Setmana és del llibre de l'Èxode: «La teva dreta, Senyor, és forta i gloriosa, la teva dreta, Senyor, ha desfet l'enemic» (15,6), i s'ha aconsellat que es llegeixin els vint-i-un versicles primers d'aquest mateix capítol en el qual, després del pas

del mar Roig, Moisès i els israelites van entonar un càntic en honor del Senyor.

Els materials i les orientacions pastorals per a aquesta ocasió han estat preparats per les Esglésies del Carib sota la direcció de Mons. Kenneth Richards, arquebisbe catòlic de Kingston que va constituir un equip ecumènic. Aquest equip de redacció va presentar els textos, oracions i meditacions a un equip internacional patrocinat conjuntament pel Pontífex Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i el Consell Mundial de les Esglésies, que els van aprovar en la reunió mantinguda a Nassau (Bahamas) durant el mes de setembre de l'any 2016.

Unes paraules sobre el tema central. Actualment, els cristians del Carib, que pertanyen a diferents tradicions, veuen l'actuació del braç dret de Déu en el final de l'esclavatge. Aquesta és una experiència unificadora de l'acció salvífica de Déu. Per aquest motiu, es va considerar molt apropiat l'elecció del cant de Moisès i Maria que narra el citat llibre de l'Èxode. És un cant de victòria sobre l'opressió, que s'ha conver-

tit en un himne del moviment ecumènic de la regió. I no només en la mirada posada en el passat, perquè nous desafiaments amenacen una altra vegada a esclavitzar i deteriorar la dignitat de l'ésser humà, creat a imatge i semblança de Déu. En el

nostre món, marcat pel pecat personal i pel de les estructures, amb massa freqüència es mantenen unes relacions socials sense justícia ni compassió. La pobresa, la violència, la injustícia, l'addicció a les drogues, la pornografia, i la pena, el dolor i l'angoixa que causen, són experiències que distorsionen la dignitat de l'ésser humà. En aquest sentit, el braç dret de Déu segueix donant esperança als cristians del Carib, els quals ens fan arribar el seu cant a tots els cristians del món.

En la nostra diòcesi, la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós s'encarrega d'impulsar i animar les trobades i les activitats pastorals que sobre aquest important tema s'organitzen al llarg de l'any. Presta molta atenció a aquesta setmana i convida tothom a participar en el seu desenvolupament: jo mateix, com a responsable de la diòcesi, juntament amb els membres de la Delegació, recomano a totes les parròquies i comunitats cristianes que constantment preguin al Senyor per aconseguir un dia la unitat que Ell mateix ens demanava en l'evangeli de Sant Joan (Jn 17,11).

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Un llibre recull la història de la Parròquia de Santa Maria de Gardeny

La Parròquia de Santa Maria de Gardeny ja té un llibre que recull la seva història i les característiques del seu temple. Editat per la Universitat de Lleida, és obra de Ximo Company, Clara López i Isidro Puig, amb una supervisió de tot el text per part de Mn. Gerard Soler.

L'obra explica els orígens de la parròquia, del segle XIII, i la seva fidel continuïtat fins al dia d'avui. Una comunitat viva i plena d'esperança, com explica el seu rector, Mn. Gerard Soler, en el pròleg.

S'hi troben també les obres d'art del seu interior, especialment l'atractiva catequesi en imatges a través del conjunt de vitralls policroms de l'artista borgen-

ca Carme Benet, realitzats l'any 1995. Entre altres, s'hi troba també un singular i bellíssim Crist en bronze, de Javier Margarit, obra de 2013.

És un llibre profusament il·lustrat que encomana i desborda optimisme, alegria i esperança. Sobre tot, perquè a més de narrar amb cura la història i les obres d'art de la parròquia, quasi mil·lenària, se'ns explica la bondat i la raó de ser d'un edifici religiós i cristià, avui.

Se'ns diu en el llibre: «Una Parròquia és un espai-oasi de pau, recolliment i silenci on tots i cadascú de nosaltres podem asserenar els nostres cors i calmar els ànims sovint trasbalsats.»

CERCA DE VOSOTROS

Rezar por la unidad de los cristianos

Desde hace muchos años los cristianos pedimos a Dios que nos conceda el don de la unidad. Lo hacemos de forma ordinaria durante todo el año, pero insistimos de una forma especial en la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos, aceptada por todas las Iglesias. En el hemisferio norte esta Semana se celebra tradicionalmente del 18 al 25 de enero. Estas fechas fueron propuestas en 1908 por Paul Watson para cubrir el período entre la fiesta de san Pedro y la de san Pablo, que tienen un hondo significado eclesial. En el hemisferio sur donde el mes de enero es tiempo de vacaciones de verano, las Iglesias frecuentemente adoptan otras fechas para celebrar esta Semana de Oración, en torno a la fiesta de Pentecostés.

Cada año se propone un lema que unifica los distintos aspectos de la actividad y los motivos especiales de la oración. Generalmente es una frase bíblica o la recomendación para leer todo un pasaje del texto sagrado. El de esta Semana se ha tomado del libro del Éxodo: «Fue tu diestra quien lo hizo, Señor, resplandeciente de poder» (15,6), y se ha aconsejado que se lean los veintinueve versículos primeros de ese mismo capítulo en el que, tras el paso del mar Rojo, Moisés y los israelitas entonaron un cántico en honor del Señor.

Los materiales y las orientaciones pastorales para esta ocasión han sido preparados por las Iglesias del Caribe bajo la dirección de Mons. Kenneth Richards, arzobispo católico de Kingston, que constituyó un equipo ecuménico. Este equipo de redacción presentó los textos, oraciones y meditaciones a un equipo internacional patrocinado conjuntamente por el Pontificio Consejo para la Promoción de la Unidad de los Cristianos y el Consejo Mundial de las Iglesias, que los aprobaron en la reunión mantenida en Nassau (Bahamas) durante el mes de septiembre del año 2016.

Unas palabras sobre el tema central. Hoy, los cristianos del Caribe, pertenecientes a distintas tradiciones, ven el actuar de la diestra de Dios en el fin de la esclavitud. Esta es una experiencia unificadora de la acción salvífica de Dios. Por este motivo se consideró muy apropiada la elección del canto de Moisés y María que narra el citado libro del Éxodo. Es un canto de victoria sobre la opresión que se ha convertido en himno del movimiento ecuménico de la región. Y no sólo con la mirada puesta en el pasado, porque nuevos desafíos amenazan otra vez con esclavizar y menoscabar la dignidad del ser humano, creado a imagen y semejanza de Dios. En nuestro mundo, marcado por el pecado personal y por el de las estructuras, con demasiada frecuencia se mantienen unas relaciones sociales que carecen de la justicia y de la compasión. La pobreza, la violencia, la injusticia, la adicción a las drogas, la pornografía, y la pena, el dolor y la angustia que causan, son experiencias que distorsionan la dignidad del ser humano. En ese sentido, la diestra de Dios sigue dando esperanza a los cristianos del Caribe, quienes nos hacen llegar su canto a todos los cristianos del mundo.

En nuestra diócesis, la Delegación de Ecumenismo y Diálogo Interreligioso se encarga de impulsar y animar los encuentros y actividades pastorales que sobre este importante tema se organizan a lo largo del año. Presta mucha atención a esta Semana e invita muy encarecidamente a todos a participar en su desarrollo: yo mismo, como responsable de la diócesis, junto con los miembros de la Delegación, recomiendo a todas las parroquias y comunidades cristianas que constantemente oren al Señor para conseguir un día la unidad que Él mismo nos pedía en el evangelio de san Juan (Jn 17,11).

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Compartint el viatge

El passat 16 de desembre, Càritas Diocesana de Lleida va celebrar la Jornada del Voluntariat. La trobada va començar amb la presentació de la campanya institucional «Compartint el viatge». Ho van ambientar amb un *photocall*. Cada persona havia d'obrir els seus braços per donar a entendre que anava a la trobada de l'altra.

A continuació, es va donar a conèixer la campanya mundial de Càritas Internacional, amb la finalitat d'interioritzar que som una gran família humana, tots fills d'un mateix Déu. Compartim un mateix viatge amb les persones que migren, el viatge de la vida. La campanya de sensibilització convida a la trobada amb l'altre, a donar oportunitats i espais d'acollida, on sigui possible compartir les nostres històries i vides. La campanya està destinada a tots els creients, a que promoguem la cultura de la trobada i el canvi social. A continuació es van presentar les tertúlies entre persones autòctones i immigrants, organitzades per Càritas Diocesana de Lleida des de fa uns anys.

Més tard, els voluntaris van participar en l'Eucaristia celebrada a la Parròquia Sant Andreu, on van compartir les alegries i esperances d'un món millor, demanant al Senyor forces per al nostre voluntariat, que sigui cada dia més actiu i transformador.

Al final de l'Eucaristia, el bisbe Salvador va donar les gràcies a totes les voluntàries per la bona feina que realitzen durant l'any, a través d'una carta signada per ell. La jornada va acabar amb un dinar de germanor i un concert de la coral Estel, de Belles Arts.

Trobada d'animadors de comunitat del Bisbat de Lleida

També el mateix dia 16, a l'Acadèmia Mariana, va tenir lloc la trobada d'animadors de comunitat amb el bisbe Salvador Giménez, el vicari general, Mn. Josep Antoni Jové, i el coordinador de l'equip de formació d'animadors, Laureano Sánchez.

La trobada tenia com a finalitat compartir experiències, inquietuds, així com trobar solucions a les possibles dificultats que ens trobem en els nostres serveis, i també recarregar-nos d'entusiasme per continuar en les nostres tasques.

Es va destacar la necessitat de definir, de forma més concreta, la figura de l'animador, i de donar-la a conèixer més en les comunitats. També, treballar

en corresponsabilitat amb els mossens, per tal de poder donar una resposta a les necessitats actuals. Laureano Sánchez ens va esperonar a canviar les formes de fer.

Tots vam reconèixer haver rebut una molt bona formació que ens capacita per donar resposta a les necessitats que van sorgint en les nostres comunitats, però vam adonar-nos que ens cal «posar l'ànima» per cohesionar-les i vivificar-les.

Hem apuntat, també, les diferències que suposa ser animador a la ciutat o en els pobles, i la necessitat de què sorgeixin animadors «locals» en indrets com la Ribagorça, per tal de reforçar les tasques pastorals en nuclis petits i dispersos. Les actituds bàsiques del servei, destacava el vicari general, són la d'Escoltar, Servir i Estimar. El Sr. Bisbe ens va recordar que cal cuidar i fer les coses al «gust» de l'Església i de la comunitat i no tant al «nostre» gust.

Finalment, han rebut nomenament dos nous animadors de comunitat. Per acabar, vam gaudir d'un dinar de germanor i vam rebre un obsequi que segur ens ajudarà en la nostra reflexió personal.

Montse Sánchez

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

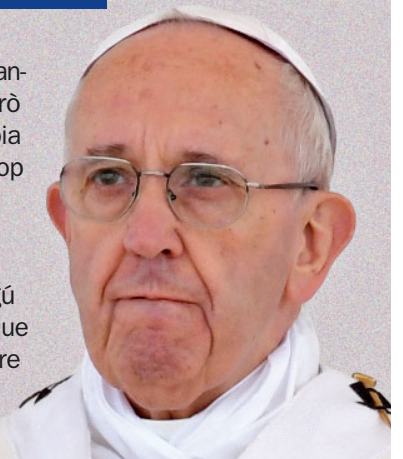

@Pontifex: «La ciència expressa la seva màxima dignitat quan serveix al desenvolupament integral de la persona i de la família humana» (10 de novembre).

@Pontifex: «A la pregària recordem tots aquells que tenen cura de les persones malaltes amb dedicació i esperit de sacrifici» (11 de novembre).

@Pontifex: «No podem canviar el món tot sols, però junts podem sembrar la joia de l'Evangeli, estant a prop dels més dèbils» (13 de novembre).

@Pontifex: «Res ni ningú no pot enfosquir la llum que Crist posa al cor i al rostre dels seus amics» (14 de novembre).

«M'ha marcat viure al costat de molta gent que no creu»

L'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs va acollir el passat dimecres 13 de desembre la presentació del llibre *Record de Déu* de Mn. Ramon Prat.

En la presentació del llibre, l'editor Lluís Pagès va destacar que, com diu Antoni Puigverd, autor del pròleg, «no és un llibre per passar l'estona, és per meditar». «És un regal per al lector, fruit de la generositat de l'autor». Pagès va ressaltar que «en un món cada vegada més líquid necessitem donar veu a persones que el fan més sòlid». La presentació del llibre va anar a càrrec de Montse Esquerda, metgessa i pediatra, qui va definir l'obra com el llibre més personal del Ramon. «És el llibre més proper a allò que hem rebut d'ell». Esquerda va emprar una metàfora per definir el llibre: «Zygmunt Bauman deia que la persona abans de la modernitat

era un raier, on la vida no era fàcil, però el corrent t'apropava al port. Ara, la persona és un mariner. Si et deixes anar, el corrent no et porta enlloc.»

Seguint aquesta metàfora, Esquerda va afirmar que «ara ens cal una brúixola que ens situï al món». «La brúixola per als cristians és Jesús, perquè tenim la seguretat que està imantat a port, que és Déu». Segons Montse Esquerda aquest llibre «és una brúixola que ens portarà a port».

Per la seva part, Ramon Prat va ressaltar que només pel pròleg d'Antoni Puigverd ja ha val-

gut la pena haver escrit el llibre. «Aquesta obra és una creu per seguir buscant», va dir. En aquest sentit, va destacar que «m'ha marcat viure al costat de molta gent que no creu». Per cloure la seva intervenció va dir: «Aquest llibre és un acte d'amor. Si us serveix, bé. I si no, perdoneu.»

La vicepresidenta de l'IEI, Rosa Pujol, va destacar la personalitat «calidoscòpica» de Ramon Prat, a qui va qualificar de treballador «incansable». A l'acte, que va omplir l'Aula Magna del IEL, va assistir-hi el bisbe de Lleida, Salvador Giménez.

Nomenaments del Sr. Bisbe

El senyor bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, ha signat els següents nomenaments:

- M. Jaume Pedrós, consiliari del grup GOA (Grups d'Oració i Amistat), de la Mare de Déu de l'Acadèmia.
- Sr. Isidre Charles, consiliari del grup GOA (Grups d'Oració i Amistat), de la Mare de Déu de Butsènit.
- Sra. Dolors Queralt, animadora de comunitat, al servei de les parròquies de Castellans, l'Alba-

gés, Aspa i el Cogul, formant equip pastoral amb Mn. Santiago Mataix.

- Sra. Margarida Llop, animadora de comunitat, al servei de la Parròquia Mare de Déu de Montserrat, de Lleida, formant equip pastoral amb Mn. Manel Mercadé.
- Sr. Julio Siurana, animador de comunitat, al servei de la Parròquia Exaltació de la Santa Creu, de Torrefarre-

ra, formant equip pastoral amb Mn. Josep Maria Escorihuela.

REFLEXIONS

Viure el temps de Nadal amb esperit cristià

Les festes de Nadal són d'arrel cristiana, però han perdut socialment el seu sentit cristià. Doncs bé, potser precisament per això són un moment privilegiat del desafiament que vivim tot l'any: l'actitud cristiana davant del nostre món. «El nostre món» vol dir tot el que vivim dia rere dia: la família, el treball, les crisis socials, el procés polític, la moda, l'esport, les converses, les festes... Els cristians som del nostre món com tothom.

Ara bé, com a persones i com a comunitats cristianes vivim sempre un desafiament: viure bé el lloc i la missió cristiana que tenim en aquest nostre món. Això comporta aprendre la tasca delicada del discerniment. L'actitud cristiana no és el rebuig i la condemna fonamentalista, però tampoc la identificació acrítica amb tot el que es viu avui. Cal fer una tasca específicament cristiana: discernir el que és positiu, per potenciar-lo, i el que és negatiu, per superar-ho i evitar-ho. És el que cal fer també amb les festes de Nadal.

Tots hem comentat el que és negatiu: l'afany consumista, els regals per compromís, la sobrecàrrega de despeses, l'atabalament, un ambient negatiu per als sols i depressius... Hi ha també dimensions ben positives: el record i les trobades familiars, els gestos de generositat individuals i col·lectius, la insistència en la pau com a valor humà. Cal felicitar-nos d'aquestes dimensions i fomentar-les. I cal també fer-hi la nostra aportació cristiana, especialment en els aspectes centrals de l'Evangelí. En subratllar tres. Per una banda, cal aprofundir l'experiència de l'amor als altres, especialment els més pobres i necessitats, un amor que no es queda en un sentiment i una ajuda puntual sinó que arriba a acceptar els altres, valorar-los, entrar-hi en comunió, buscar el que realment necessiten. El segon té a veure amb l'esperit evangèlic de pobresa, que corregeix el perill social de perseguir frívolament la sobreabundància i valora l'austeritat i la despesa sostenible. I a la base de tot, la fe joiosa en el Déu de l'Amor i de la Pau, que envia el seu Fill Jesús, nascut pobrament a Betlem, que ens ofereix el seu Esperit d'amor, de llibertat, d'alegria.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- **Diumenge, 14 de gener.** A les 11.30 h, cloenda del Cicle de Nadal a l'Auditori Enric Granados.
- **Del 15 al 21 de gener.** Visita Pastoral a la UP del Pilar i Santa Maria Magdalena.
- **Dimecres, 17 de gener.** A les 11 h, Eucaristia a l'Església de la Sang.
- **Dijous, 18 de gener.** A les 19.30 h, conferència «El cos en les tradicions d'Orient» a càrrec de Ramon Badia, a l'IREL.
- **Dissabte, 20 de gener.** A les 11 h, Eucaristia a la Parròquia Assumpció de la Mare de Déu (Almenar).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.

16. ■ Dimarts [1S 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscila (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimecres [1S 17,32-33. 37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar,

i també de Menorca; santa Leonila, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dijous [1S 18,6-9;19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. □ Tortosa: Sant Ildefons, bisbe. ■ Urgell: Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. La Salle i mr. Sant Volusità, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana.

19. ■ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Santa Agnès (s. IIIV), vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev. i Guillem Saute-

mouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

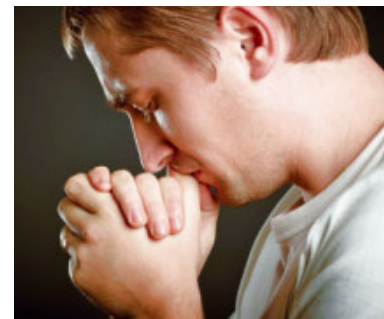
20. ■ Dissabte [2S 1,1-4.11-12.19.23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1S 3,1a.3b-10.19 / SI 39 / 1C 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); beata Josepa Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

Diumenge II de durant l'any

COMENTARI

Parleu, Senyor! El vostre servent us escolta

Per créixer com a persona tot hom necessita l'ajut d'algué que l'acompanyi i l'orienti. *Samuel, encara un noi*, sent una veu i respon: *Aquí em teniu*. L'inexpert *noi* pensa que és el sacerdot qui el crida i per això corre cap a Elí.

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor. El noi necessita un guia expert. *Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues: «Parleu, Senyor; el vostre servent us escolta.»*

Amb l'ajut de Déu i ben aconsellat pel sacerdot, *Samuel es va fer gran*. *El Senyor l'afavoria i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.*

Els corintis pretenen basar el llibertinatge sexual en principis com «*tot m'és permès*» (v. 13a).

A la llibertat egoista Pau contraposa la llibertat constructora de creixement eclesial. *Tot m'és permès, però no tot convé; ni m'he de deixar dominar per res* (1Co 10,23). El criteri clau és la conveniència de la Comunitat.

Per a l'antropologia bíblica el *cos* no és aliè a la relació amb Déu. Si Crist s'ha lliurat en *cos* i ànima per a salvar-nos, nosaltres hem de fer el mateix per Ell. *El cos és per al Senyor* (3, 22b).

Joan estructura l'Evangeli sobre la base del testimoniatge. Així Jesús, Fill de Déu fet home, és el testimoni de Déu a qui *ningú no ha vist mai, però el Fill Unigènit ens el fa conèixer*.

El Baptista és el primer testimoni de Jesús. *Fixant-se en Jesús que passava, Joan digué a dos deixebles seus: «Mireu l'Anyell de Déu.»*

L'expressió «*Anyell de Déu*» té referències bíbliques: a) el *Servent sofrent d'Is 52-53* com *anyell portat a matar*; b) *l'Anyell vencedor d'Ap 7,14*; c) *l'Anyell pasqual immolat* que és Crist 1Co 5,7.

Aquells dos deixebles del Baptista *van seguir Jesús* abans de conèixer-lo ni poder-lo estimar. Quan pregunten a Jesús quina és la seva vida, Ell respon: *Veniu i ho veureu*. Llavors *ells hi anaren, ho veieren i es quedaren amb Ell*. Després *Andreu*, un d'ells, *acompanyà el seu germà Pere on era Jesús*.

També avui per donar a conèixer Jesucrist, a més de la gràcia, cal el testimoniatge creient.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sm 3,3b-10.19)

En aquell temps Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir.» I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.» Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat. Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: «Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta.»» El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.» Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▶ Salm responsorial (39)

R. *Jo us dic: «Déu meu, vull fer la vostra voluntat.»*

Tenia posada l'esperança en el Senyor i ell, / inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, i / m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: Com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant del poble en dia de gran festa, / no puc deixar d'anunciar-la; ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el *cos* no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al *cos*. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder. ¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors als seu *cos*, però el fornicador pecca contra el seu propi *cos*. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: glorifiqueu-lo en el vostre *cos*.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí, que vol dir «mestre», on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies, que vol dir «l'Ungit»». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quèfes, «que vol dir Pedra».»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 3,3b-10.19)

En aquel tiempo, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde se encontraba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy». Corrió adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado. Vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor. El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: «Habla, Señor, que tu siervo escucha.»». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «Samuel, Samuel». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El *cuerpo* no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el *cuerpo*. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder. ¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la inmoralidad. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su *cuerpo*. Pero el que fornicar pecca contra su propio *cuerpo*. ¿Acaso no sabéis que vuestro *cuerpo* es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros y habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro *cuerpo*!

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?». Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?». Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce: Pedro)».